

Република Србија
АПЕЛАЦИОНИ
СУД У БЕОГРАДУ
Кж1 396/21
16.6.2021. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

АПЕЛАЦИОНИ СУД У БЕОГРАДУ, у већу састављеном од судија: Милене Рашић, председника већа, Мирјане Поповић и др Миодрага Мајића, чланова већа, са вишим саветником – записничарем Тањом Славковић, у кривичном предмету против окривљеног АА, због кривичног дела неовлашћена производња и стављање у промет опојних дрога из члана 246 став 1 КЗ, решавајући по жалбама јавног тужиоца Вишег јавног тужилаштва у Београду, окривљеног АА и његовог браниоца адвоката Миладина Дабетића, изјављеним против пресуде Вишег суда у Београду К.бр.766/18 од 01.03.2021. године, у седници већа одржаној у смислу одредбе члана 447 ЗКП-а у одсуству уредно обавештеног заменика Апелационог јавног тужиоца у Београду и окривљеног АА, а у присуству његовог браниоца адвоката Миладина Дабетића, донео је дана 16.06.2021. године

ПРЕСУДУ

ОДБИЈАЈУ СЕ као неосноване жалбе јавног тужиоца Вишег јавног тужилаштва у Београду, окривљеног АА и његовог браниоца адвоката Миладина Дабетића, а пресуда Вишег суда у Београду К.бр.766/18 од 01.03.2021. године, **ПОТВРЂУЈЕ**.

Образложење

Пресудом Вишег суда у Београду К.бр.766/18 од 01.03.2021. године окривљени АА је оглашен кривим да је извршио кривично дело неовлашћена производња и стављање у промет опојних дрога из члана 246 став 1 КЗ па је осуђен на казну затвора у трајању од 3 (три) године и 6 (шест) месеци у казну му је урачунато и време provedено у задржавању од 29.08.2016. године до 31.08.2016. године.

Првостепеном пресудом према окривљеном АА на основу одредбе члана 246 став 7 КЗ у вези члана 87 КЗ изречена је мера безбедности одузимања предмета и то 9,07 грама опојне дроге хероин у смеси са кофеином парацетамолом.

Истом пресудом према окривљеном АА на основу одредбе члана 87 КЗ изречена је мера безбедности одузимање предмета и то 10 милилитара опојне дроге метадон.

Првостепеном пресудом окривљени АА је обавезан да накнади трошкове кривичног поступка о чијој висини ће првостепени суд одлучити накнадно посебним решењем.

Против наведене пресуде жалбе су изјавили:

Јавни тужилац ВЈТ-а у Београду због одлуке о кривичној санкцији са предлогом да Апелациони суд у Београду као другостепени усвоји жалбу побијану пресуду преиначи и окривљеног АА осуди на казну затвора у дужем временском трајању.

Бранилац окривљеног АА адвокат Миладин Дабетић због битне повреде одредаба кривичног поступка, погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања и одлуке о кривичној санкцији са предлогом да Апелациони суд у Београду као другостепени усвоји жалбу побијану пресуду преиначи и окривљеног ослободи од кривичне одговорности за кривично дело неовлашћена производња и стављање у промет опојних дрога из члана 246 став 1 КЗ или да исту укине и предмет врати првостепеном суду на поновно одлучивање.

Окривљени АА без навођења основа побијања, а према жалбеним наводима првостепена пресуда се побија због погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања са предлогом да Апелациони суд у Београду побијану пресуду преиначи и у погледу правне квалификације дела и огласи га кривим због кривичног дела неовлашћено држање опојних дрога 246а став 1 КЗ и у складу са тим изрекне казну за поседовање дроге за личну употребу. У жалби је окривљени ставио захтев да буде обавештен о седници већа када се о жалби буде одлучивало.

Одговор на жалбу јавног тужиоца ВЈТ-а у Београду суду је доставио бранилац окривљеног АА адвокат Миладин Дабетић са предлогом да Апелациони суд у Београду жалбу јавног тужиоца ВЈТ-а у Београду одбије као неосновану.

Апелациони јавни тужилац у Београду је писаним поднеском Ктж.бр.443/21 од 06.05.2021.године предложио да се жалба јавног тужиоца ВЈТ-а у Београду усвоји као основана и да се првостепена пресуда преиначи сходно тужиоцевом жалбеном предлогу, а да се жалбе окривљеног и његовог браниоца одбију као неосноване.

Апелациони суд у Београду је одржао седницу већа у смислу одредбе члана 447 ЗКП-а у одсуству уредно обавештеног заменика Апелационог јавног тужиоца у Београду и окривљеног АА који је о седници већа обавештен у смислу одредбе члана 447 став 4 ЗКП, а у присуству његовог браниоца адвоката Миладина Дабетића на којој је размотрио списе предмета заједно са побијаном пресудом, жалбама, одговором на жалбу изјашњењем АЈТ-а у Београду у писаном поднеску након што је првостепену

пресуду испитао у оквиру основа, дела и правца побијања који су истакнути у жалбама, па је по оцени жалбених навода и предлога, нашао:

Жалбе су неосноване.

Жалбеним наводима окривљеног АА и његовог браниоца адвоката Миладина Дабетића оспорава се правилност и законитост побијане пресуде тако што се истиче да се дати разлози првостепеног суда не могу прихватити обзиром да је првостепени суд погрешно оценио део одбране окривљеног којим објашњава начин набавке хероина, односно да је исти набављао од једног Рома на пијацама. Првостепена суд у образложењу сматра да је овим делом исказа окривљени само потврдио своје раније наводе из истраге у погледу порекла опојне дроге коју је по мишљењу суда набавио за даљу продају. Овако дати разлози првостепеног суда се не могу прихватити обзиром да је овакав закључак у потпуности погрешан, будући да окривљени никада није спорио да је дрогу набављао на пијацама од лица Ромске националности, али то не значи да је наркотику набављао за даљу продају. Ово тим пре када се има у виду да у његовом стану није нађена вагица за мерење наркотику, што би био један од сигурних доказа да окривљени врши микс сразмере хероина са парацетамолом и кофеином, тако да и поред тога што нема доказа који би указивали на прибављање хероина за даљу продају који је нађен у притежању окривљено првостепени суд изводи закључак да је окривљени крив и због тога га осуђује.

Насупрот изнетим жалбеним наводима окривљеног и његовог браниоца Апелациони суд налази да је првостепени суд након свестране оцене анализе изведених доказа ценећи наводе одбране окривљеног АА, исказа саслушаних сведока и писане доказе одлучне чињенице као и чињенично стање, како у погледу објективних, тако и у погледу субјективних околности дела у свему правилно и потпуно утврдио и за свој чињеничноправни закључак дао јасне, аргументоване и исцрпне разлоге које у свему као правилне прихвата и Апелациони суд у Београду као другостепени, а који се жалбеним наводима окривљеног и његовог браниоца не доводе у сумњу јер се фактички истима само понавља изнета одбрана окривљеног која је била предмет свестране оцене и анализе од стране првостепеног суда.

Првостепени суд је ценио наводе одбране окривљеног АА који није спорио да је критичном приликом у ... у улици ... бр.... у стану који је припадао његовој познаници и у којем је боравио држао предметну опојну дрогу хероин и метадон, а коју опојну дрогу су претресом стана пронашли полицијски службеници, о чему су саставили записник о претресању и потом наведену дрогу од њега уз издавање потврде привремено и одузели, а који записник и потврду је окривљени без потписао без примедби, те је у том делу прихватио његову одбрану оценивши је као јасну и логичну, те сагласну осталим изведеним доказима на главном претресу, пре свега са садржином записника о претресању стана и других просторија који је сачињен од стране УКП-а четвртог одељења од 29.08.2016. године, записником о прегледу лица од 29.08.2016. године са потврдом о привремено одузетим предметима од истог датума, записником о физичко-хемијском вештачењу НКТЦ-а од 30.08.2016. године и фотодокументацијом у коју је првостепени суд извршио увид, као и са садржином исказа сведока полицијског службеника СС.

По оцени Апелационог суда, првостепени суд није прихватио наводе одбране окривљеног са главног претреса да је сва опојна дрога која је пронађена претресом стана била намењена искључиво за његову конзумацију, правилно налазећи да су овакви његови наводи неискрени, неуверљиви и срачунати на умањење кривице. Да је одбрана окривљеног са главног претреса неискрена указују управо то што се и у погледу наведене чињенице окривљени различито изјашњавао током поступка, па је тако прво износећи своју одбрану у истражном поступку децидирано навео да је дрогу у количини која је пронађена у стану у улици ... бр. ... делимично држао за сопствену употребу, а делимично је продавао, да је дрогу набавио на пијаци у ... улици где станује, тако што би контактирао једну особу која директно није повезана са продавцима, да се заправо радило о једном циганчићу кога је контактирао са заштићеног броја на мобилни телефон јер нема фиксни, појашњавајући да би се приликом преузимања дроге увек крио иза једног дрвета на пијаци, а затим и да је хероин продавао на различитим местима, али не и свакодневно и то тако што би га купци претходно позивали, а пола грама хероина је продавао за износ од 1.000,00 динара, да би потом износећи своју одбрану на главном претресу окривљени изменио овакве своје наводе истичући да је сав пронађени хероин искључиво био намењен за његову личну употребу, да је хероин плаћао 1.000,00 динара по кесици, с тим да не зна тачно колико је било у свакој, али ако би купио већи број кесица цена би била повољнија, те би за пет купљених кесица шесту добијао гратис, тако да првостепени суд изводи правилан закључак да осим што је у овом делу одбрана окривљеног недоследна, да су разлози окривљеног за одступање од раније дате одбране такође крајње неуверљиви и нелогични.

Првостепени суд правилно закључује да су неприхватљиви наводи одбране окривљеног да је пре саслушања у истрази провео 48 сати у полицији без могућности да контактира браниоца адвоката Немању Говедарицу коме није било дозвољено да дође у полицију због чега је у таквој ситуацији и под таквим притиском рекао да је дрогу купио не само за сопствену употребу, већ и ради продаје, да је поред тога био и у специфичном стању због несређених односа са сином, да му се кућа сређивала и да је на инсистирање полиције заправо инспектора СС рекао да је дрога била намењена за продају, а и како би отклонио опасност од притвора, да се не сећа да је приликом задржавања имао браниоца по службеној дужности адвоката Павла Бркића, нити да је тај бранилац по службеној дужности заједно са изабраним браниоцем приступио на саслушање, односно пре саслушања у тужилаштву, а и надаље и да му је инспектор СС говорио о неком оралном задовољавању и да ће му јебати мртву мајку, додајући и да су се састали почетком децембра неких три месеца након критичног догађаја када му је инспектор прислонио пиштољ испод браде, а затим и дао пиштољ без шаржера и говорио му да ли сматра да је опасан и таквим поступањем угрозио његову сигурност, да је добио лаке телесне повреде, као и да је инспектор чинио све то, јер је био исфрустриран што му никога није "наместио".

У вези са изнетим првостепени суд није прихватио ни наводе окривљеног да је на саслушању у истрази рекао да је опојну дрогу држао не само за сопствену употребу, већ и ради продаје, јер пре тога није био у могућности да контактира свог браниоца коме није било дозвољено да дође у полицију где је био задржан, да се не сећа да је имао браниоца по службеној дужности приликом задржавања у полицији, као и да је тај бранилац заједно са изабраним браниоцем приступио на саслушање, односно пре

саслушања у тужилаштву, правилно налазећи да су овакви наводи окривљеног неубедљиви и неуверљиви, ово пре свега кад се има у виду да из списка предмета произилази да је окривљеном приликом лишења слободе од стране полиције након што су му предочена његова права као ухапшеног лица, па тако и да сам обезбеди браниоца, то није учинио, те му је постављен бранилац по службеној дужности адвокат Павле Бркић, затим да је сходно службеној белешци поступајући заменик ВЈТ-а у Београду констатовао да је на саслушање окривљеног приступио и бранилац по службеној дужности адвокат Павле Бркић, те да је окривљени изјавио да ће га у даљем току поступка бранити изабрани браниоци адвокати Марко Лазовић и Никола Митић. Надаље да из записника о саслушању окривљеног произилази да је изабрани бранилац приступио на његово саслушање у тужилаштву кад му је омогућен поверљив разговор са изабраним браниоцем због чега насупрот наводима окривљеног да је по савету браниоца требало све да негира првостепени суд закључује да је окривљеном било омогућено да се консултује са браниоцем непосредно пре саслушања и након тога се изјасни о предметном кривичном делу и кривици, а на начин за који је сматрао да је за њега најповољнији.

Првостепени суд надаље, правилно није прихватио ни наводе окривљеног да је одбрану у истрази изнео због притиска полиције, конкретно инспектора СС јер не само што из наведеног записника о саслушању окривљеног пред замеником ВЈТ-а у Београду произилази да је окривљени након изношења своје одбране навео да иста представља његову слободну изјаву дату без примене било какве претње или принуде, при чему су записник о саслушању без примедби потписали како он тако и његов изабрани бранилац, већ што ни у даљем току поступка када је покушао да демантује овакве своје наводе окривљени на главном претресу није могао да суду пружи било какво логично објашњење, нити разлог због кога би инспектор СС вршио притисак на њега и терао га да изнесе ранију одбрану, истовремено наводећи и да пре критичног догађаја нису имали контакт, нити су се познавали. Надаље, овакви наводи окривљеног, као и преостали наводи са главног претреса у делу у коме је изменио своју одбрану су оповргнути исказом сведока СС који је у свом исказу објаснио околности критичног догађаја, односно то да је као полицијски службеник поседовао оперативна сазнања да се окривљени АА бави продајом опојне дроге хероин, због чега је са колегама осматрао простор око зграде у улици ... у ..., да су у одређеном тренутку приметили окривљеног како бициклом излази из зграде и одлучили да га одмах ухапсе, након чега су претресом стана пронашли око 20 пакетића са хероином, при томе појашњавајући да окривљени живи на другој адреси, али да у стану на наведеној адреси чува хероин, те да је децидирано навео да критичном приликом није било никаквих притисака, нити принуде према окривљеном, да пре критичног догађаја није ни имао контакт са њим, већ да је једино опсервирао терен, да ни након лишења слободе окривљеног није било никаквих притисака, претњи, нити вербалних увреда, као и да није тачно да је након три месеца од критичног догађаја наставио да напада окривљеног, додајући да нико нормалан не би дао службени пиштољ другом, посебно што је у свом исказу навео и да се сећа да су по хапшењу преговарали у вези лица од кога је окривљени узимао опојну дрогу, за кога је продавао, да је о томе сачинио службену белешку, али извештај није достављен од стране полиције јер окривљени није поступио по договору што је потврдио чак и окривљени након његовог исказа да није желео да каже о којој особи се ради јер би то значило да цинкари људе, а он није цинкара, који исказ сведока је првостепени суд правилно оценио као јасан, логичан и довољно одређен и у битним

елементима усаглашен са другим изведеним доказима, али и са одбраном окривљеног АА из истражног поступка у склопу са којим чини логичну целину и представља чињенични склад. При томе приликом заузимања става да прихвати исказ сведока полицијског службеника СС којим је оповргнута одбрана окривљеног са главног претреса првостепени суд оперативна сазнања на која се позива сведок СС у свом исказу да користи као доказ у овом кривичном поступку, првостепени суд закључује да су иста била разлог осматрања сумњивог лица што је довело до непосредног уочавања битних радњи, те како је у предметном стану, а како је то напред и наведено опојна дрога неспорно затечена, то ово позивање на оперативна сазнања не доводи у сумњу закључак првостепеног суда.

Осим што је недоследна одбрана окривљеног са главног претреса је и неуверљива, а на шта указује пре свега начин на који је окривљени покушао да одступи од своје раније одбране из истраге наводећи да му се ставља на терет да је хероин купио негде у близини бувље пијаце у ... од неког Рома, али да не зна од кога је купио, већ само зна да је купио негде око пијаце из разлога што поменуте околности за које окривљени наводи да га терете, ни не представљају наводе предметног оптужног акта, већ управо његове наводе из истражног поступка којима је описивао начин на који је набављао опојну дрогу коју би касније продавао, а осим што је неуверљива оваква одбрана окривљеног је и контрадикторна, имајући у виду да је у наставку своје одбране окривљени навео да је хероин купио од једног Рома на пијаци и тиме заправо потврдио своје раније наводе из истраге у погледу порекла опојне дроге коју је између осталог и набављао ради даље продаје.

Такође су необјективни и наводи окривљеног са главног претреса да је хероин плаћао 1.000,00 динара по кесици, али да не зна тачно колико је било у свакој јер уколико би купио већи број кесица цена би била повољнија, тако да би за пет купљених шесту добијао гратис, а из којих навода произилази да нико није ни знао коју количину хероина је купио ради конзумирања. Ово пре свега кад се има у виду да из одбране окривљеног произилази да је ову опојну дрогу свакодневно користио у количини од грам и по до два, а с тим у вези и да из садржине писане документације и фотодокументације произилази да је хероин у смеши са кофеином и парацетамолом био размерен у већи број пакетића, конкретно 9 ПВЦ пакетића, укупне нето масе 3,74 грама и један ПВЦ пакетић од 0,46 грама, односно да се у конкретном случају радило о 22 ПВЦ пакетића у којима је хероин био подељен у појединачним нето масама од око пола грама из ког разлога првостепени суд изводи правилан закључак да је окривљени на овај начин неуверљиво покушао суду да представи да није знао колико се хероина налазило у сваком од пакетића, који је тако и купио, а све у намери да демантује своје раније наводе из истраге да је осим што је дневно конзумирао два пута по пола грама хероина и продавао хероин у количини од пола грама. С тим у вези, на неискреност оваквих навода указују чињенице да је окривљени током поступка мењао своју одбрану у погледу дневне дозе хероина које би конзумирао, наводећи најпре у истрази да је дневно користио два пута по пола грама хероина, да би на главном претресу навео да је у критичном периоду користио грам и по до два, првостепени суд изводи закључак да је окривљени изјашњавајући се на овакав начин ишао за тим да на главном претресу оправда количину опојне дроге која је код њега пронађена и тиме од себе отклони сваку могућност њене даље продаје.

У вези са напред изложеним првостепени суд правилно није прихватио одбрану окривљеног са главног претреса, већ његову одбрану из истражног поступка пред замеником ВЈТ-а у Београду, у којој је јасно и недвосмислено навео да је опојну дрогу у количини која је пронађена у стану његове пријатељице, у којем је боравио, држао између осталог и ради продаје, да је у критично време конзумирао и хероин и то два пута по пола грама, да је опојну дрогу набављао на пијаци у ... улици и куповао је тако што је контактирао једну особу која није директно повезана са продавцима, да се радило о једном циганчићу кога би углавном звао са заштићеног броја на мобилни телефон, да је дрогу продавао на различитим местима, али не свакодневно, и то тако што би га купци претходно позивали, као и да је пола грама дроге продавао за износ од 1000,00 динара, при чему је оваква одбрана окривљеног потврђена и осталим изведеним доказима током поступка пре свега писаним доказима и фотодокументацијом, а такође и са исказом сведока полицијског службеника СС који је првостепени суд прихватио у целости. Првостепени суд је надаље доносио овакав закључак, да је окривљени 9,07 грама опојне дроге хероин у смеши са кофеином и парацетамолом која је била раздвојена у ПВЦ пакетиће који су се налазили у кревету дневне собе, на начин и у количини како је то ближе и наведено у изреци оптужног акта била намењена за даљу продају, а не искључиво за личну употребу окривљеног, како је то окривљени навео на главном претресу. Првостепени суд је надаље ценио и одбрану окривљеног у делу у коме је навео да је дугогодишњи зависник од опојних дрога, да је од 1993. и 1994. године почео са њеном свакодневном конзумацијом и то два пута дневно по пола грама, при чему је у својој одбрани неспорно навео да је пронађена опојна дрога хероин у смеши са кофеином и парацетамолом била намењена не само за његову употребу, већ и за даљу продају и да је продавао пола грама хероина за износ од 1.000,00 динара, који наводи су потврђени налазом и мишљењем судског вештака др Светислава Мишковића који је првостепени суд у целости прихватио, а из кога произилази да је окривљени током живота започео са конзумацијом хероина, која конзумација је временом добила клиничка обележја зависности од наведене супстанце, да су следиле самоиницијативне, као и принудне апстиненције, након које је правио хероинске рецидиве, те је закључио на основу анализе душевног стања окривљеног да се у време извршења кривичног дела налазио у фази токсикоманске зависности од опојних дрога услед чега су његове способности да схвати значај свог дела, као и могућности да управља својим поступцима биле смањене до степена битног, али не битно. Међутим, та чињеница уз све напред наведне разлоге није утицала на другачије закључивање суда, при чему евентуална околност да је окривљени део од наведене опојне дроге и користио не доводи у питање закључак првостепеног суда да је предметни хероин првенствено држао ради даље продаје.

Првостепени суд је сходно изнетом за напред утврђено чињенично стање у образложењу побијане пресуде насупрот изнетим жалбеним наводима окривљеног и његовог браниоца дао јасне, аргументоване и исцрпне разлоге, а које у свему као правилне прихвата и Апелациони суд у Београду, као другостепени.

Подводећи утврђено чињенично стање под правну норму првостепени суд је закључио да се у радњама окривљеног АА стичу сва законска како објективна, тако и субјективна обележја кривичног дела, неовлашћена производња и стављање у промет опојних дрога из члана 246 став 1 КЗ, за које дело га је првостепени суд правилном применом одредбе члана 22 КЗ огласио кривим и у образложењу побијане пресуде дао

јасне, аргументоване и исцрпне разлоге, које у свему као правилне прихвата и овај суд, као другостепени.

Жалбеним наводима јавног тужиоца ВЈТ-а у Београду побија се првостепена пресуда због одлуке о кривичног санкцији, тако што се истиче да је првостепени суд од олакшавајућих околности на страни окривљеног АА ценио да се окривљени коректно држао пред судом након извршења дела, док је од отежавајућих околности ценио његову ранију осуђиваност, али је истовремено имао у виду да се не ради о осудама за истоврсна кривична дела у односу на кривично дело које је предмет овог кривичног поступка. Међутим, у вези са изнетим првостепени суд је одлучујући о висини казне коју ће изрећи окривљеном у конкретном случају правилно утврдио постојање олакшавајућих околности, док отежавајућој околности која се односи на ранију вишеструку осуђиваност није дао прави значај који она објективно и заслужује. Наиме, није спорно да окривљени није осуђиван за истоврсна кривична дела, међутим сам број његових претходних осуда, као и чињеница да су према њему у више наврата изречене ефективне казне затвора, говори о његовој личности, односно очигледној склоности за вршењем кривичних дела, па се с тога и предлаже као у жалби да се окривљени осуди на казну затвора у дужем временском трајању.

Жалбеним наводима окривљеног АА и његовог браниоца побија се првостепена пресуда такође због одлуке о кривичној санкцији тако што се стиче да је иста превисоко одмерена, да окривљени није до сада осуђиван за истоврсно кривично дело у односу на кривично дело које је предмет овог кривичног поступка, па је стога првостепени суд требао да га блаже казни, тако да се у жалбама предлаже да уколико Апелациони суд у Београду као другостепени не прихвати жалбене наводе одбране о мањкавости првостепене пресуде, размотри могућност и окривљеног блаже казни испод законског минимума у трајању од 3 године.

По оцени Апелационог суда у Београду насупрот изнетим жалбеним наводима јавног тужиоца ВЈТ-а у Београду, окривљеног и његовог браниоца Апелациони суд налази да је првостепени суд приликом одлучивања о избору, врсте и висине кривичне санкције коју ће изрећи окривљеном, имао у виду све околности из члана 54 КЗ-а, које су од утицаја да кривична санкција буде правилно одабрана и њена висина правилно одмерена. Првостепени суд је од олакшавајућих околности на страни окривљеног АА ценио његово коректно држање након извршеног кривичног дела, док је од отежавајућих околности ценио његову ранију осуђиваност, али је истовремено имао у виду да се не ради о осудама за истоврсна кривична дела, па је ценећи свекако олакшавајуће тако и отежавајуће околности осудио га на казну затвора у трајању од 3 године и 6 месеци у коју казну му је урачунао време проведено у задржавању, о чему је у образложењу побијане пресуде дао јасне, аргументоване и исцрпне разлоге које у свему као правилне прихвата и Апелациони суд у Београду, као другостепени, који се жалбеним наводима јавног тужиоца ВЈТ-а у Београду, окривљеног и његовог браниоца не доводе у сумњу, правилно налазећи и по оцени Апелационог суда као другостепеног, а имајући у виду степен повреде заштићеног друштвеног добра, те степен кривице окривљеног, да ће се казном затвора на коју је осуђен у потпуности остварити сврха кажњавања прописном одредбом члана 42 КЗ, а у оквиру опште схрхе кривичне санкције из члана 4 став 2 КЗ-а.

По оцени Апелационог суда правилна је одлука првостепеног суда којом је према окривљеном АА у смислу одредбе члана 246 став 7 у вези члана 87 КЗ, изречена мера безбедности одузимање предмета и то 9,07 грама опојне дроге хероин у смеси са кофеином и парацетамолом и 10 милилитара опојне дроге метадон, налазећи да иако окривљеног није огласио кривим да је исту неовлашћено држао ради продаје, да је одузимање предметне опојне дроге неопходно ради заштите морала и интереса опште безбедности, те с тога и по закону обавезно, о чему су такође у побијаној пресуди дати јасни и аргументовани разлози, а које у свему као правилне прихвата и овај суд.

Са свега напред изнетог, Апелациони суд у Београду је донео одлуку као у изреци пресуде на основу одребе члана 457 ЗКП-а.

**Виши саветник -записничар
Тања Славковић, с.р.**

**Председник већа-судија
Милена Рашић, с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Јасмина Ђокић